

MAANDBLAD VOOR ACCOUNTANCY EN BEDRIJFSHUISHOUDKUNDE

ONDER REDACTIE VAN: R. A. DIJKER, G. P. J. HOGEWEG, PROF. TH. LIMPERG JR., A. NIERHOFF EN H. R. REDER.

RUBRIEK REDACTEUREN: EXAMEN-VRAAGSTUKKEN: Drs. ABR. MEY EN Drs. J. PAARDEKOOPER — LITERATUUR: Drs. A. ROBLES — BESLECHTE GESCHILLEN: Mr. P. J. DE KANTER — UIT DE FINANCIËLE HUISHOUDING DER OVERHEID: J. H. TEXTOR — UIT HET BUITENLAND: W. BEIJDERWELLEN, J. E. ERDMAN, C. A. HUYSMAN EN A. M. VAN RIETSCHOTEN — EFFICIËNTIE: C. A. BLAZER EN L. POLAK — REPERTORIUM VAN TIJDSCHRIFT LITERATUUR: Mej. Dr. R. PHILIPS, Drs. G. L. GROENEVELD, J. P. DE HAAN EN J. C. SPANGENBERG

MEDEWERKERS: PROF. Mr. Dr. H. W. C. BORDEWIJK, J. P. CROIN, Mr. P. J. DAM, E. VAN DIEN, W. H. ELLES, G. W. FRESE, PROF. Dr. Ir. J. GOUDRIAAN Jr., S. KONIJN, JAMES POLAK, PROF. Dr. N. J. POLAK, J. E. SPINOSA CATTELA, Dr. A. STERNHEIM

SECRETARIS DER REDACTIE - C. VERWEY
TESSELSCHADESTR. 15 - AMSTERDAM, TEL. 82444

UITGEVER: J. MUUSSES - PURMEREND
TELEFOON 77 - GIRO No. 15062

DE COPIE VAN INGEZONDEN BIJDRAGEN WORDT NIET TERUGGE-
GEVEN. - NADRIJK IS GEOORLOOFD, ZOO DE BRON WORDT GE-
NOEMD. - BOEKEN TER RECENSIE EN ALLE ANDERE STUKKEN
VOOR DE REDACTIE ZENDE MEN AAN DEN SECRETARIS. ———

VERSCHIJNT MAANDELIJKS, BEHALVE IN DE MAAND AUGUSTUS.
ABONNEMENT PER JAAR F 10.—, FRANCO PER POST F 10.24. BUITEN-
LAND F 10.60. MEN ABONNEERT ZICH VOOR DEN GEHEELEN
JAARGANG ———

INHOUD

Van de Redactietafel	Blz.	49
Sur l'acheminement dans les carrières pour lesquelles on est spécialement préparé door Dr. P. Draganesco—Bratesh	"	49
Afschrijving op goodwill door B. v. d. Berg	"	50
De wettelijke regeling van Accountantswezen	"	51
Uit het Buitenland Red.: W. Beijderwellen, J. E. Erdman, C. A. Huysman en A. M. van Rietschoten Drang naar steeds uitgebreider wettelijke voorschriften — Propaganda — Accountants wettelijke aansprakelijkheidsverzekering — Incompetente accountants en fraude — Het instituut voor arbitrage — Het gemengd bedrijf als ondernemingsvorm voor openbaarbedrijven	"	51
Efficiëntie Red.: C. A. Blazer en L. Polak Transport van kisten van Pakkerij naar Expetitie — Conjunctuuronderzoek en Marktanalyse in het bedrijf — Uitwisseling van bedrijfsgegevens	"	52
Boekbeoordeling De theorie der belastingen en het Nederlandsche Belastingwezen, van Prof. Mr. Dr. H. W. C. Bordewijk, door M. J. H. Smeets	"	54
Vragenbus No. 20. Welke rentevoet moet bij goodwill bepaling worden gebruikt?	"	57
Repertorium van tijdschrift literatuur op het gebied van Accountancy en Bedrijfshuishoudkunde	"	58
Boekenrepertorium	"	60
Federatief Examen van het Nederlandsch Instituut van Accountants en de Nederlandsche Organisatie van Accountants Accountancy C (Slot)	"	62

VAN DE REDACTIETAFL

Door onvoorziene omstandigheden zagen wij ons tot ons leedwezen genoodzaakt de plaatsing van het derde artikel van Drs. Abr. Mey „Eenige critische beschouwingen over de leer der

organische winstealculation'' weder naar het volgend te verschuiven, hoewel wij het manuscript in portefeuille hadden.

SUR L'ACHEMINEMENT DANS LES CARRIERES POUR LESQUELLES ON EST SPECIALEMENT PREPARE

Carrières commerciales

Notre époque est celle de la spécialisation.

La pratique n'est pas suffisante pour acquérir toutes les connaissances nécessaires au parfait exercice d'un art, d'une science.

L'école, sanctuaire de l'analyse et de la méthode, peut seule offrir la base indispensable à un perfectionnement ultérieur.

Les programmes d'études des écoles sont soigneusement et méthodiquement élaborés par ceux qui dirigent l'enseignement public et privé.

La presse, par des journaux et des revues de spécialité, remplit un rôle très important et fait de louables efforts pour combler les inévitables lacunes des programmes et pour discuter les problèmes pratiques qui se posent à l'ordre du jour.

Les organisations professionnelles font des recherches pour améliorer les méthodes de travail et obtenir les meilleurs résultats, dont doivent bénéficier leurs membres.

Écoles, presse et organisations professionnelles tendent à former des cadres, possédant les connaissances les plus adéquates aux questions qu'ils auront à traiter; néanmoins la perfection technique ne peut s'acquérir que par la pratique.

Un journal d'enseignement commercial, doit s'occuper de la question des programmes et des méthodes d'études. Mais sa tâche ne s'arrête pas là. En effet, la question du placement des anciens élèves des écoles de commerce, est une des questions principales qu'il aura à traiter et dont dépend l'essor même de cet enseignement.

Quand je dis „placement'' je n'entends pas: procurer une fonction importante, ni même un modeste emploi, mais plutôt assurer aux anciens élèves des écoles de commerce, les droits que devraient leur conférer leur titre et leur préparation, à l'égal

de leurs camarades des autres écoles de spécialisation.

Quel est le but de l'enseignement commercial actuel? N'est-il pas exclusivement celui de créer d'humbles fonctionnaires?

Quelles sont les portes qui sont ouvertes aux anciens élèves des écoles de commerce? Toutes, me répondra-t-on. Est-ce vrai?!

Tandis que les élèves des facultés de droit, tandis que les élèves des facultés de médecine, tandis que les élèves des écoles polytechniques, militaires et autres sont: avocats, médecins, ingénieurs, etc., que sont nos jeunes gens? Ont-ils un qualificatif, une appellation propre, qui leur donne une occupation réservée à cette appellation?

Peut-on exercer la médecine sans être médecin; la chieane sans être avocat; l'architecture sans être architecte; les armes sans être officier? Alors que tout homme titré de toute école et même sans école peut, pourra et prétend être commerçant, banquier, directeur commercial, dans n'importe quelle institution, usine; chef de comptabilité, professeur de comptabilité, même expert-comptable?!

Sommes nous conséquents envers le plus élémentaire bon sens?

Non! Il faut, donc, reconnaître à nos jeunes gens des droits à l'instar des autres spécialistes.

Quels droits doit-on leur reconnaître?

Ne pourrai-on pas, par exemple, leur reconnaître le droit exclusif, d'être nommés dans toutes les fonctions publiques, ayant un caractère commercial, du comptable, dans toutes les branches ayant un caractère se rapportant à leur préparation? Telles sont: Directeurs de services commerciaux, comptables, chefs de comptabilité, contrôleurs, inspecteurs, directeurs dans les institutions financières (la Haute Cour des Comptes, la Caisse d'Épargne, les Chambres de commerce, les Compagnies de chemins de fer, de postes et télégraphes, de ports et docks etc.). Naturellement pour chaque fonction il est à choisir ceux dont le degré suffisant d'études et de pratique correspond à l'importance de la fonction. J'ai parlé des fonctions publiques, parce que dans les administrations privées, banques, entreprises commerciales ou industrielles le bon sens des administrateurs les préfèrent déjà. Tandis que pour les fonctions publiques, où les intérêts politiques peuvent intervenir, il est nécessaire qu'une loi régitte la nomination de certains fonctionnaires, pour le plus grand bien des contribuables et du public, qui sera ainsi servi par des employés compétents.

Ne pourrait-on pas reconnaître à nos gradués le droit de professer, si non pas même leur réserver l'exclusivité de quelques postes dans l'enseignement commercial élémentaire, secondaire et même supérieur, pour les matières ayant trait à la vie commerciale?

Je fais mention de: comptabilité, économie politique privée, géographie économique, correspondance commerciale, technologie, mathématiques commerciales et financières etc. Il est naturel qu'on devrait leur demander, alors, des études pédagogiques complémentaires parallèles.

Nous pourrions continuer la série des exemples .....

La question principale est, néanmoins, la création d'une appellation propre et la reconnaissance de leur spécialité à l'égal des autres branches d'enseignement spécialisé.

Dr. PIERRE DRAGANESCO—BRATESII

AFSCHRIJVING OP GOODWILL

De behandeling van het aan het hoofd dezes vermelde onderwerp van fiscaalrechtelijk standpunt, zal voor de lezers van dit Maandblad wel niet behoeven aan te vangen met een definitie

van goodwill. De Raad van Beroep te Haarlem (B. i. b. 4020) verklaarde daaronder te verstaan de meerdere waarde die een zaak heeft wegens de bestaande relaties, den stand en de organisatie. En noot 1 op B. i. b. 4085 stelt vast, dat in het belastingrecht de goodwill niet een fictieve maar een werkelijke waarde vertegenwoordigt. Inderdaad, op een bepaald oogenblik is die goodwill een reële waarde, wat duidelijk blijkt (zoals o.a. in het bij arrest H. R. 26 Juni 1929, B. i. b. 4537 behandelde geval van een overgenomen dokterspraktijk) uit de omstandigheid, dat er voor betaald wordt. Door het gebruik vermindert echter die goodwill, daar toch relaties plegen te verdwijnen en de oorspronkelijke organisatie in betekenis pleegt te verminderen. Wel is waar wordt tegenover de verdwijnende goodwill een nieuwe gevormd; de waarde daarvan valt naar het oordeel van den Minister van Financiën niet onder de opbrengst van het bedrijf (Verg. R. v. B. Zwolle 24 Januari 1928 in het weekblad der directe belastingen enz. 2981).

Nu mag op den voet van art. 10, tweede lid, der wet op de inkomstenbelasting 1914 afgeschreven worden op de bij de overneming eener zaak berekende goodwill, als bestanddeel der zaak bestemd om geleidelijk te verdwijnen, zulks ter goedmaking van het door verdwijnen van de overgenomen goodwill te lijden verlies (H. R. 25 Februari 1925, B. i. b. 3586; 2 Maart 1927, B. i. b. 4020). In verband daarmee is die afschrijving toelaatbaar, onverschillig of de zaak zelf in een bepaald jaar is voor of achteruitgegaan.

Vergeefs werd op het toelaatbare van afschrijving op betaalde goodwill een beroep gedaan door iemand, die wenschte af te schrijven op de kosten voor het behalen der acte Boekhouden M.O. (R. v. B. Haarlem 5 April 1929, B. i. b. 4666).

Naar goed koopmansgebruik is het volgens de beide aangehaalde arresten (B. i. b. 3586 en 4020) mogelijk jaarlijks op goodwill een vast percentage af te schrijven, uitgaande van het aantal jaren waarin de overgenomen goodwill geacht wordt verloren te gaan, maar ook om de afschrijving te regelen naar de omstandigheden van ieder jaar.

Doch op een goodwill, die niet tegen betaling is verworven, is volgens arrest H. R. 23 Januari 1929, B. i. b. 4468 geen afschrijving toegelaten; dus geen afschrijving op gevormde nieuwe goodwill.

In de hier ter sprake gebrachte materie besliste de H. R. 8 Mei 1929, B. i. b. 4511 nog de volgende drie punten:

Voor de beantwoording der vraag of afschrijving op goodwill toelaatbaar is, doet niet ter zake of het voor goodwill betaalde al dan niet in het bedrijf is ingebracht.

Niet voor alle deelgenooten in een bedrijf behoeft afschrijving op de goodwill naar den zelfden maatstaf te geschieden.

Eventueel moet bij het bepalen van de grootte eener afschrijving op goodwill ook rekening worden gehouden met het feit, dat onder bepaalde omstandigheden aanspraak bestaat op terugontvangst van een gedeelte van het voor goodwill betaalde bedrag.

Geven we als „happy end” en ter juiste omlijning hoever bij afschrijving op goodwill is te gaan, het volgende door ons bedachte geval. A. neemt in zijn zaak een compagnon C. op, welke laatste hem b.v. f 20.000.— louter voor goodwill betaalt. Na eenige jaren samenwerking, ziet A. het redelijke in om aan C., met wien hij compagnon blijft, van opgemeld betaald bedrag f 5000.— terug te geven. Indertijd is de f 20.000.—, als onbelastbare vermogensomzetting, niet onder A.'s inkomen belast (H. R. 13 Februari 1929 B. i. b. 4476). A. mag nu niet, als op betaalde goodwill, afschrijven op die f 5000.—.

Wie de hier ter sprake gebrachte rechtspraak raadpleegt, zal spoedig ontwaren, dat de H. R. de rechtsprekende autoriteiten als het ware van het billijke der afschrijving op goodwill heeft